

Svarīga ir klientu labsajūta

Bijušās Auces slimnīcas telpās jau kopš 2016. gada 1. novembra darbojas sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrs (SARC) «Auce». Šobrīd tajā mitinās 52 cilvēki. Kā aizrit viņu ikdienas dzīve, pastāstīja uzņēmuma SIA «Milur» vadītājs JURIJUS VATČENKO.

- Kā jūs nonācāt līdz lēmumam, ka bijušās Auces slimnīcas ēkā ir jāveido rehabilitācijas centrs?

- Jau kopš 2014. gada mūsu uzņēmums SIA «Milur» nodarbojas ar sanitārā auto pakalpojumu nodrošināšanu cilvēkiem ar kustību traucējumiem un cilvēkiem ar psihiskām saslimšanām un traucējumiem, pacientus transportējot gan no slimnīcām, pensionātiem, rehabilitācijas centriem un citām medicīnas iestādēm, gan uz tām. Tā, abbraukājot visas šīs iestādes, novērojām, ka tajās trūkst vietu. Aplūkojām arī, kādos apstākļos ļaudis tur mitinās, tāpēc vēlējamies nodrošināt kaut ko labāku.

- Vai jūsu iemītnieki pārsvarā ir no Auces novada?

- Nē. Pie mums dzīvo cilvēki no dažādām vietām Latvijā. Visiem gribētājiem gan šobrīd vietu nepietiek. Vēl pieci ļaudis ir rindā uz uzņemšanu. Pieļauju domu, ka rinda varētu tikai augt.

- Vai šajā slimnīcas ēkā jums būtu iespēja arī paplašināties?

- Vienīgā iespēja būtu pārbūvēt bijušo ķirurģijas zāli. Tur ir 150 m² neapdzīvotas platības, kuras remontam būtu nepieciešams vismaz 30000 eiro. Diemžēl tādu naudu šobrīd atļauties nevaram. Tā kā esam privāts uzņēmums, mums nav iespējas piesaistīt Eiropas Savienības līdzfinansējumu. Viss, kas šeit ir panākts, ir ar pašu līdzekļiem. Vēlamies nodrošināt mūsu iemītniekiem pēc iespējas mājīgākus apstākļus – tādus, lai viņi paši vēlas te uzturēties un neprasās uz mājām. Nodrošinām viņiem pilnīgi visu – siltu istabu ar gultasvietu un

skapi, nodarbinātu telpas, četras ēdienreizes dienā, sociālo darbinieku pakalpojumus, braucam arī kopīgās ekskursijās. Tā kā ļaudis ikdienā dzīvo pa diviem līdz četriem cilvēkiem istabā, viņiem ir svarīgi ne daudzināties no rutīnas.

- Vai šo rutīnu bieži ietekmē arī radnieku ciemošanās? Vai tomēr jūsu klienti vairāk ir vientuļi cilvēki?

- Diemžēl lielai daļai klientu diagnoze ir tāda, ka viņiem ir vienalga, kurš pie viņiem brauc vai nebrauc ciemos. Bet tie, kuriem ir svarīgs šeit mītošais ģimenes loceklis, atbrauc bieži. Ir tādi radnieki, kas tepat no Dobeles atbrauc katru dienu, bet tie, kas dzīvo tālāk, brauc retāk. Apmēram 35% iemītnieku ir no Rīgas. Lai atbrauktu katru dienu uz Aucī, vajadzīgas ne vien lielas finanses, bet arī daudz brīvā laika, principā neiespējams lūgums. Taču ir arī tādi klienti, kam radu nav vispār, bet tas ir ļoti mazs procents. Protams, ir arī cilvēki, kam dokumentos nav norādīts, ka ir radnieki, bet viņš pie mums atnāk un stāsta, ka viņam ir dēls vai meita. Tas gan nav mūsu pienākums, bet, ja klients lūdz, mēs cenšamies viņam palīdzēt – internētā meklējam viņa tuviniekus. Ir gadījies piedzīvot arī laimīgus stāstus, kad cilvēki atkal satiekas un turpina komunikāciju.

Mums konkurentu nav

- Kāda ir dienas samaksa, ar ko cilvēkiem vajadzētu rēķināties?

- Šobrīd samaksa par dienā ir 19 eiro. Ar Rīgas pašvaldību pašlaik ir noslēgts sadarbības līgums, jo viņiem ir

Jurijus Vatčenko (no labās) kopā ar sociālo darbinieci Aiju Muli pie rehabilitācijas centra ieejas.

izstrādāta atsevišķa programma cilvēkiem, kam nepieciešama šāda veida palīdzība. Savukārt tiem, kas ir jau pensijā, bet visu summu samaksāt nespēj, mēs ņemam 90% no viņa pensijas, bet atlikušos 10% izmaksājam viņam saviem tēriņiem. Trūkstošo summu sedz radnieki.

- Šajā dienas samaksā tiek iekļautas arī iepriekš pieminētās ekskursijas? Kur jūs līdz šim esat aizbraukuši?

- Jā, tas viss tiek aprēķināts kopā. Braucam uz Jaunpili, tepat uz Aucī. Bijām ielānojuši braucienus uz dabas parku Tērvetē un Lietuvu, bet sliktu laikapstākļu dēļ abi braucieni būs jāpārplāno.

- Vai braucat arī sadraudzības pasākumos? Tepat netālu ir sociālās aprūpes centrs «Tērvete», vai uzskatāt viņus par konkurentu uzņēmumu un nekāda veida sadraudzību neveidojat?

- Nē, viņi nav mums konkurenti. Vismaz mēs neuzskatām, ka mums tuvākajā apkārtnē ir konkurenti. Tā kā Auces novadā esam vienīgie un tuvumā nav daudz pensionātu, kā arī mēs esam salīdzinoši jauns uzņēmums, man šķiet, ka konkurentu viņi saskata mūsos. Kaut gan nedomāju, ka tie pensionāti, kuros ir vairāk par 200 iemītniekiem, mūs var uzskatīt par konkurentu.

- Bet varbūt šādiem

cilvēkiem vajadzētu veidot sadraudzības pasākumus? Ļaudis satiktos, iepazītos, parunātos, gūtu jaunus iespājus.

- Šiem ļaudīm veselības stāvokļa dēļ būtu grūti izturēt šādas tikšanās. Jau reizēs, kad mēs plānojam izbraucienus, cenšamies maršrutu plānot ne vairāk kā 50 kilometru rādiusā. Liela daļa iemītnieku ir ratiņkrēslos, kas ir vēl viens šķērslis dažādām aktivitātēm. Mūsu uzņēmumam ir ļoti ciešas attiecības ar Ozolnieku pensionātu, bet šāda veida sadraudzības pasākumi līdz šim nav notikuši.

Drīzāk teiktu, ka mēs ļoti priecājamies par tiem, kas paši piesakās un atbrauc ciemos. Šo gadu laikā pie mums viesojušies ir Auces pensionāru biedrības un baznīcu pārstāvji.

Svētkus svin kopā

- Kāds ir vidējais klientu vecums?

- Es teiktu, ka 77 gadi. Ir jaunāki un ir arī vecāki ļaudis. Uzņemam jau no 18 gadu vecuma. Lai gan lielākoties pie mums dzīvo pensijas vecuma cilvēki, uzņemti tiek arī gados jaunāki. Šobrīd visjaunākajam klientam ir 32, bet visvecākajai klientei – 93 gadi. Kundze savā vecumā vēl pagūst citiem zeķes uzadīt, ļoti apņēmīga un izdarīga sieviete.

- Cik liels personāls ir nepieciešams, lai apkoptu šos cilvēkus?

- Kopā šobrīd esam 18 darbinieki, tostarp ārstu palīgs, sociālais darbinieks, sociālais rehabilitologs, direktors, izpildītājs, kopējas, pavāres, palīgstrādnieki.

- Kā aizrit jūsu klientu ikdiena?

- Kā kura diena. Viņi ceļas, paēd brokastis. Mūsu darbiniekiem ir konkrēts grafiks. Tie, kas var atnākt paši, nāk pie sociālā rehabilitologa, bet tie, kuri pāiet nevar, sagaida

ārstu savās palātās. Pēc tam lasa grāmatas, dara savas ikdienas lietas, tostarp runā arī ar sociālo darbinieci. Citas dienas aizvada nodarbinātu telpā. Līdz šim mums bija slimnīcas vidus korpuss, kurā irējām otro un trešo stāvu. Kopš 1. decembra iznomājām arī papildu telpas, kas atrodas līdzās viena otrai. Kaut arī mēs šajās telpās varējām veikt remontu un izveidot papildu istabas, lai varētu uzņemt vairāk ļaužu, mēs sliecamies par labu nodarbinātu telpām un atsevišķiem kabinetiem. Tas, lai mūsu klienti justos mājīgi un ērti. Tagad viņiem ir sava bibliotēka – vieta, kur ne vien palasīt vai paņemt grāmatu, bet arī spēlēt galda spēles, parunāt citam ar citu. Izveidota tika arī telpa svinībām, kur visi kopā svinam Jāņus, Ziemassvētkus un citus gadskārtu svētkus. Tur kopīgi tiek samināti arī jubiliāri. Mūsu klienti ir izveidojuši arī trio, kas regulāri satiekas uz mēģinājumiem, rīko koncertus citiem un paspilgtina mūsu pasākumus ar savu dziedāšanu. Šādas telpas noteikti ir liels ieguvums mūsu klientiem.

Nekārtību uzņēmumā nevēlas

Pēc sarunas ar uzņēmuma vadītāju devāmies aplūkot rehabilitācijas centra telpas, kur sarunai pievienojās sociālā darbiniece AIJA MULE. Viņa pastāstīja, ka vispozitīvākais fakts ēkā ir lifts. Ar to ļaudis paši var nokļūt ārā, kad vien vēlas. Citi dodas uzsmēķēt, citi

(Vēl – 8. lappusē)

Agneses Krauzes foto

Raksts sagatavots ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Mērķprogrammā «Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma» atbalstītais projekts Nr. 2/MEDIA/17/028 «Zemgalešu dzīves spoguļis».

SARC «Auce» iemītnieki istabā dzīvo pa pāriem vai četratā.